

Z. ZINKEVIČIUS

LIETUVIŠKA LEKSIKA 1724 m. EUROPOS KELIONIŲ VADOVE

1724 m. Leipcige pasirodė kelionių po Europą vadovas „Leit-Stern der Reisenden“¹. Jį sudarė trys atskiras paginacijas turinčios dalys: pirmoje (152 p.) pateiktas kelionėje anuomet reikalingų maldų bei šventų giesmių rinkinys, antroje (48 p.) surašyti medicinos patarimai ir vaistų receptai, trečioje, didžiausioje dalyje (215 p.), aprašytios Europos šalys ir dėstoma tai, kas susiję su kelione po jas.

Leidinio pradžioje pridėta platoka (10 p.) L. J. Felerio pratarmė. Jos parašymo data nurodyta 1681.II.29. Taigi knyga turėjo būti parengta beveik pusšimčiu metų anksčiau, negu išleista. Vadinas, joje pateikiama XVII a. antrosios pusės ar netgi vidurio duomenys. Pati knyga išleista patogaus kišeninio formato, atspausta smulkiu šriftu ir visais atžvilgiais pritaikyta naudotis kelionėje.

Mus labiausiai domina trečioji šio leidinio dalis, kurioje kalbama apie Lietuvą ir lietuvių kalbą, pateiktas iki šiol nežinomas lietuviškų žodžių ir sakinių su vokiškais vertimais sąrašas.

Ši dalis turi atskirą titulinį lapą ir atskirą antraštę, lyg būtų savarankiška knyga². Jos autorium nurodytas Gottfried Kirch. Kaip matyt iš jo titulavimo pačioje antraštėje (der Stern-Kunst Ergebenen) ir L. J. Felerio pratarmėje (in der Astronomie

¹ Anų metų papročiu knyga turi ilgą antraštę. Pilna ji tokia: Unentbehrliehre dreyfacher Leit-Stern der Reisenden / So dieselben richtig leitet I. Zur wahren Gottesfurcht durch D. Joh. Habermanns Morgen- und Abend-Segen, und andere Gebeth und Lieder / II. Zu erwünschter Gesundheit durch einen kurtzen Unterricht von Erhaltung derselben und Ver- schreibung heilsamer Hülffs-Mittel / III. Zu richtiger Brkānnntniß der Wege durch Gottfried Kirchs, Europäischen Wandersmann, dem etliche Kupffer beygeführt / in welchen die Wege und Städte auf eine ganz neue Art gezeigt werden. Mit einer Vorrede L. Joachim Fellers, Poës. P. P. auf der Universität Leipzig. Mit Churfürstl. Sachs. Privilegio. Leipzig, Zu finden bey Gottfried Hessens Witwe. Anno 1724. — Vienas šios knygos egzempliorius buvo Rygoje pas prof. M. Rudzytę, kuri malonai leido šio straipsnio autorui juo pasinaudoti. Už tai tebūnė čia išreikšta jai širdinga padėka. Vėliau tą egzempliorių ji padovanojo Vilniaus universiteto bibliotekai (saugomas retųjų leidinių skyriuje).

² Ir čia antraštė pasižymi ilgumu: Europäischer Wandersmann, Welcher, als ein getreuer Reise-Geferte, aufs allerkürzeste die Länder und Königreiche in Europa ergehlet; auch als ein Dolmetscher gute Nachricht giebt von denen gebräuchlichsten Sprachen solcher Länder, ohne welche ein Reisender daselbst schwerlich fortkommen kan. Hiernechst sind auch Unterschiedene Rechen-Täflein zu finden, welche theils zum Wechsel einheimischer und fremder Münze, theils zum Kauffen und Verkauffen, andere aber zur Zeit- und Ort-Rechnung dienen. Alles den Reisenden zum besten also angeordnet und heraus gegeben Von Gottfried Kirchen, der Stern-Kunst Ergebenen. Leipzig, Zu finden bey Gottfr. Hessens Wittwe, Anno 1724.

wohlgegründete Mann), greičiausia tai buvo žinomas vokiečių astronomas Gotfridas Kirchas (1639–1710). L. J. Feleris autoriu laiko žymiu kalendorių sudarinėtoju. Ir iš tikrųjų astronomas G. Kirchas iki 1700 m., kada buvo pakviestas į steigiamą Mokslų akademiją Berlyne, vertėsi kalendorių sudarinėjimu³. Pastaroji aplinkybė mūsų prielaidą daro beveik neabejotiną.

Nagrinėjamoje leidinio dalyje pirmiausia trumpai aptariamas Žemės rutulyς, paskui Europa, po to kalbama apie atskiras ano meto Europos šalis, einant iš vakarų į rytus (p. 6–79). Neskaitant Vokietijos, plačiau aptarta Ispanija, Prancūzija, Bohemija (t. y. Čekija), Vengrija, Turkija, Italija, Anglia, Švedija, Lenkija ir Lietuva. Pridėti keliautojui reikalingiausių šių šalių kalbos žodžių ir sakinių sąrašai. Kiti to meto Europos kraštai (Portugalija, Danija, Norvegija ir Maskvos kunigaikštija) apytarti kiek siauriau ir jų kalbos pavyzdžių nepateikta.

Toliau eina platūs skyriai (p. 79–215), kuriuose sudėtos tam tikros schemos, kad keliautojas orientuotusi geografijoje, ir įvairios lentelės, padedančios jam skaičiuoti (pvz., pinigus), susigaudyti svetimoje pinigų ir matų-saikų sistemoje ir pan. Daug vienos skiriama kalendoriaus dalykams, pvz., duotos švenčių, laiko nustatymo, mėnulio fazų ir kt. lentelės ir jų naudojimosi gana platūs aprašymai.

Žemiau pateikiamas visas tekstas apie Lietuvą ir lietuvių kalbą (p. 73–78).

Lithauen.

Die Lithauische Sprache hat mit der Polnische ganz keine Verwandtschaft. Sonsten ist dieses Land unter allen | so der Cron Polen zugehören | das größte | hat den Titul eines Groß-Herzogthums | und eben so viel Aemter und Dienste | als Polen selbst. Vilna oder die Wilde ist die Hauptstadt darinnen | hier findet man so mancherley Glaubens-Ubung | oder Religionen | als irgend an einem Orte in der Welt | und hat man alle Wochen 3 Sabbat-e oder Ruhe-Tage: Die Türcken ihren am Freytag | die Jüden am Sonnabend | und die Christen am Sonntage. Die Provintz Lithauen hat 10. Woyewoden | 1. zu Vilna, 2. zu Grodno | 3. zu Minsko | 4. zu Movigrodek, 5. zu Brestia, 6. in Volhinia, 7. zu Polozko, 8. zu Witepsk, 9. zu Minsko, und 10. zu Mizeslau. Diese Woywodschaften sind gleich wie Herzogthümer. Die Lithauische Sprache erstreckt sich in Preussen | ist sonderlich zur Mömel und Tilsith | unter dem gemeinen Volck im Gebrauch.

Lithauisch.

Deews | GOT.
Dona | Brod.
Allaus | Dorff-Bier.
Piewe | Stadt-Bier.
Meffa | Fleisch.
Malka | Holtz.
Družka | Saltz.
Swiefta | Butter.
Kese | Käse.
Schauksta | Löffel.
Tolerus | Teller.
Bindus⁴ | Schüssel.
Schowis | Fische.
Schirna | Erbsen.
Ropes | Rüben.

Teutsch.

Kruschtina | Graupe.
Ruckpiwe | Eßig.
Pußpiwe | Halb-Bier | oder Tafel-Bier.
Skincks | Kofent.
Ognes | Feuer.
Schaudey | Stroh.
Schenes | Heu.
Awischa | Haber.
Mesche | Gerste.
Rugai | Korn.
Lapene | Kraut | Kohl.
Käpure | Hut.
Mutze | Mütze.
Miles | Tuch | Zeug.

³ Biographisch-Literarisches Handwörterbuch zur Geschichte der Exacten Wissenschaften... gesammelt von J. C. Poggendorff, I, Leipzig, 1863, p. 1257.

⁴ Gal vietoj Indus, t. y. indas?

Aude klos | Leinwand.

Jauthis | Ochs.

Karwe | Kuh.

Arklis | Pferd.

Awis | Schaf.

Eritis | Lamm.

Oda | Fell.

Kurpes | Schuh.

Buxwos | Hosen.

Streplis | Strümpfe.

Pirschtines | Hand-schuh.

Schmogus | Mann.

Moterischka | Weib.

Jumprowa | Jungfer.

Gesellis | Gesell.

Kudikis | Kind.

Weirs⁵ | Junge.

Margeike⁶ | Mågdlein.

Konings | Heer.

Pohns | Herr.

Schupohna | Frau.

* * * * *

Gerey | gut.

Picktey | böse.

Trumppoß | kurtz.

Ilgis | oder Elks | lang.

Platos | breit.

Sauros | schmal.

Die Zahlen.

Wenes | eins.

Du | zwey.

Trieß | drey.

Keturi | vier.

Penki | fünffe.

Schesche | sechs.

Septine | sieben.

Aschtone | achte.

Dewine | neun.

Deschims | zehn.

Winolke | eilffe.

Dwielika | zwölffe.

Trielika | dreyzehn.

Kätirolika | vierzehn.

Penkulke⁷ | funffzehn.

Schescholika | sechszehn.

Septinolka | siebenzehn.

Afchtonolika | achtzehn.

Dewinolka | neunzehn.

Dwikeschims⁸ | zwanzig.

Dwidechims erwena | 21.

Trieß deschims | 30.

Schimtes | hundert.

Tuxtontis | taufend.

Aesch | ich.

To | oder Tu | du.

Juß | ihr.

Mana | mein.

Tawa | dein.

Keip brangu? wie theuer dieses?

Keip wardu? wie heist dieses?

Ant Lituschki | auf Lithauisch.

Wokischka | Teutsch.

Armoki wokischka? kanft du Teutsch?

Ja | ja. Moku | ich kan.

Armocki Letuschka? kanft du Lithauisch?

Asch ni moka | ich kan nicht.

Laps rieds | guten Morgen.

Labu denu | guten Tag.

Laps wackar | guten Abend.

Decku | grossen Danck.

Sweiōs⁹ parejes | willkommen.

Po kam? um wie viel?

Dunes | das Brod.

Arnori Donas? wilt du Brod.

Dog Donas | gib mir Brod.

Artaug nori | wie viel wilt du?

⁵ t. y. Wiers.

⁶ Gal vietoj Margeite, t. y. mergaitė?

⁷ -ulke vietoj -olke.

⁸ t. y. Dwidechims.

⁹ Vietoj Sweiks

Usch Graschi | vor einen Groschen.
 Usch triß Groschi | vor 3. Groschen.
 Dog ma | gib mir.
 Stopa Piewa | ein Stoff Bier.
 Puß Stopa | ein halb Stoff.
 Eick schå | geh her.
 Eich schalm¹⁰ | geh weg.
 Tilleck | schweig still.
 Lieckeck¹¹ Burna | halt das Maul.
 Ka nori? was wilt du?
 Masta millo | eine Elle Tuch.
 Keip | wie | Dang¹² | viel | Mile | Meilen | tra¹³ | ist | ik | biß | Mûmela | Mömmel.
 Keip dang¹² Mile ira ik | Mûmela? wie viel Meilen ist biß Mömmel.
 Keip ptoli¹⁴ ira Thilscha | wie weit ist biß Thilse.
 Asch noru walgit | ich wil essen.
 Asch noru gerti | ich wil trincken.
 Asch noru megoti | ich wil schlafen.
 Kur nori eiti? wo wolt du hingehen?
 Isch kur Pareiffi? von wonnen kom̄stu her?
 Isch kur eschi¹⁵? von wonnen bist du?
 Ka eßi? was bist du?
 Ka tu eßi? was bist du vor einer?
 Melschu | ich bitte dich.
 Rodick ma | zeige mir |
 Tickra Kâle | den rechten Weg | ant Karlatsche | gen Königsberg.
 Eick gehe | schie diesen | Kâle Weg. Paßkui raßi | hernach wirfst du finden | du Kâle | zwey Wege.
 Tatay eicke gute Dâschna | so gehe zur Rechten;
 Nâ ant keyra | nicht zur Lincken.
 Ar nâ ir schischi Wokitiß? ist nicht wo ein Teutscher hier;
 Tâgul schâch pareit | laß ihn herkommen.
 Asch noru | ich wil | ßo jim | mit ihm | Kalbeti | reden.
 Kur ir Kartzschemia? wo ist das Wirthshaus | oder der Krug.
 Asch melscho | ich bitte dich | palleikik ma | behalte mich | per schi Nakti | diese Nacht über.
 Arnâ galbu¹⁶ asch | kan ich nicht | schie Nakti | diese Nacht | paß juß | bey euch | per Nakt wotl | über Nacht bleiben?
 Asch nâ per ma nau tawe | ich verstehe dich nicht.
 Asch nâ daug moku Letowischke | ich kan nicht viel Littauisch.
 Ant kur eiti schiß Kâlis? wo gehet dieser Weg hin? Ant Karlatzsch | nach Königsberg.

NB. In Lithauischer Sprache wird niemand geihrtzet¹⁷ sondern jederman gedutzet¹⁸ | er sey wer Er wolle.

Dews dus dantes | GOtt hat die Zâhne gegeben: Dews dus Donas | GOtt wird auch Brod geben.

Lithauische Münze.

Tolerus | Thaler | ist ein Reichsthaler.
 Pusse Tolerus | halb Thaler.

¹⁰ t. y. Eick schalin.

¹¹ t. y. Leickieck.

¹² t. y. Daug (daug).

¹³ t. y. ira 'yra'.

¹⁴ t. y. Keip toli.

¹⁵ t. y. effi.

¹⁶ t. y. gallu.

¹⁷ niemand geihrtzet 'niekas nevadinamas Jūs'.

¹⁸ gedutzet 'vadinamas tu'.

Roudonas Akfinas | ein rother Goldgûlden | Das ist | ein Ducat | gilt 2. Thaler.
Akſenas | Gûlden | 3. Gûlden ist 1. Thaler.
Grifina | Marck: 9. Marck ist 2. Thlr.
Grafchis | Groschen: Drey Polnische Groschen | machen 1. Kâyser-Groschen: 30. Groschen Polnisch
ist 1. Gûlden | 3. Gûlden 1. Thlr.
Tretſchokis | Dûtchen | derer 30. machen 1. Reichsthaler.
Scheschrokſ¹⁹ | 2. Dûtchen | oder 6. Polnische Groschen.
Tripôikes | 3. Pôlchen | ist 1. Brommer | oder anderthalben Polnische Groschen.
Schillingas | Schilling | 3. Schillinge | machen 1. Polnische Groschen. Aschtonolikincies | 18.
Groschen Polnisch: 5. folche Stûcke thun 1. Reichsthlar.

In Vergleichung der Lithauischen Mûntze mit der Meißenischen kan man sich der vierdten Wechsel-Tafel bedienen.

Wer da reiset / muß sich in acht nehmen / daß er nicht am Gelde Schaden leide: Denn an etlichen Orten bekommt man auf Reichsthaler und Ducaten gar viel Aufgeld / auch auf andere gute Mûntze: Als gute Achtgroschen Stücke / welche hier Gûlden heissen / und auf die Sechzehngroschen Stücke / die man hier 2. Gûlden nennet.

Mastos | Elle.

Pundas | Pfund.

Armines²⁰ | ein Stein.

Ketwirtis | ein Scheffel.

Berteiniß | ein Viertel.

Lietuviškų žodžių termė – aukštaitiška. Jie turėjo būti paimti iš Rytų Prūsijos lietuvių. Tai rodo visų pirma šiemis būdinga leksika, pvz.; *Buxwos* (=bûksvos < vok. *Büchsen*) ‘kelnės’, *Eritis* (=érýtis) ‘ériukas’, *Gefellis* (vok. *Geselle*) ‘mokinys, padėjėjas, gizelis’, *ja* (< vok. *ja*) ‘taip’, *Jumprowa* (=jùmprova < vok. *Jungfrau*) ‘panelė’, *Kefe* (plg. *kéžas* < vok. *Käse*) ‘sūris; varškė’, *Kruschtina* (plg. *kruštiné*, *kruštiéné*) ‘nukruštų miežių kruopos’, *Lapene* (=lapiéné) ‘kopūstas’, *Mutze* (=mûce ar mûče < vok. dial. *mutze*) ‘kepuré’ (plg. *Kâpure* = *kepure* ‘skrybélė’), *Piewe* (plg. *pývas* < 1. *piwo*) ‘pirktinis alus’ (plg. *alùs*, ‘naminis alus’), *Puþpiwe* (=pùspývè, plg. vok. *Halbbier*) ‘stalo alus’, *Ruckpiwe* (=rûgpývè) ‘actas’, *Skincks* (=skiñkis) ‘silpnas naminis alus, gira’, *Stopa* (=stópa < vok. dial. *stôp*) ‘skysčio matas apie 1½ litro’ (plg. *Stopa Piewa* ‘stopa alaus’, *Puþ Stopa* ‘pusē stopos’), *Streplis* (=stréplës ar štréplës iš vok. *Strümpfe* dial. formos) ‘kojinės’, *Tolerus* (=tolíërius) ‘lékštë’, *Schupohna* (=žiūpõnè < sen. 1. župani) ‘ponia’.

Lietuviškuose sakiniuose minimi Rytų Prūsijos miestai Karaliaučius (dial. *Karliáučius*), Tilžė (*Thilſcha*), Klaipėda (ik *Mûmela* ‘iki Klaipédos’).

Fonetinės žodžių ypatybės taip pat rodo Rytų Prūsijos lietuvių „striukių“ tarme, plg. galūnių redukciją: *Dews* (=diëvs) ‘dievas’, *Pohns* (=põns) ‘ponas’, *Laps rieds* (=lâbs rýts < lâps ríč) ‘labas rytas’, g. sg. *Mana* (=mâna) ‘mano’, *Tawa* (=tâva) ‘tavo’ ir kt. Rašymas *Akſenas* ‘auksinas’, *Roudonas Akfinas* ‘raudonas auksinas’, ant *Karlatſche* ‘i Karaliaučių’ orientuoja mus į tą „striukių“ dalį, kurioje tvirtapradžiai áu, ái, éi monoftongizuojami (verčiami á, é). Dar plg. d. sg. *ma* (=mâ) ‘man’, i. sg. m. *jim* (greičiausia iškraipyta Rytų Prūsijos lietuvių forma *juom* arba pasidaryta pagal *patiñ* ‘pačiu’) ‘juo’, 3. praes. *eiti* ‘eina’, *pareit*

¹⁹ t. y. *Scheschrokſ*.

²⁰ t. y. *akmines*.

‘pareina, ateina’, adv. *schá* (var. *schie*, t. y. šē) ‘šen, čia’, kurios buvo gana plačiai vartojamos ano meto Rytų Prūsijos lietuvių šnektose.

Trumpieji balsiai *u*, *i* turėjo būti tariami labai atvirai. Jie dažnai pažymėti *o*, *e* raidėmis, pvz., *Ognes* ‘ugnis’, *Schowis* ‘žuvis’, *Platos* ‘platus’, *þo* ‘su’, *melscho* (< *meldžiu*) ‘prašau’, *Elks* ‘ilgas’, *er* ‘ir’, *Schesche* ‘šeši’, a. pl. *dantes* ‘dantis’ ir kt.

Galimas dalykas, kad ne visi žodžiai imti iš tos pačios tarmės. Taip manyti verčia turimi dubletai, pvz., *Ilgis* / oder *Elks* / *lang*, arba *To* / oder *Tu* / *du*. Parašyme *Labu denu* / *guten Tag* galėtume įžiūrėti rytų aukštaičių galininko galūnę. Dar plg. g. sg. *Donas* ir *Dunes* ‘duonos’, 2. sg. imper. *Dog* ‘duok’ šalia 3. fut. *dus* ‘duos’. Antrieji šių porų pavyzdžiai leidžia įtarti pietų žemaičių tarmę. Su *i* (t. y. *i*) vietoj laukiamais *e* (= aukšt. *ie*) parašyti dar trys žodžiai: *Wokitiß* ‘vokietis’, *Winolke* ‘vienuolika’ ir *Ant Lituschki* ‘lietuviškai’. Du pastarieji žodžiai labai iškraipyti. Paskutinysis gali turėti *i* dėl vokiečių (*auf*) *Lithauisch*, plg. *Letowischke* ‘lietuviškai’. Šalia *Winolke* ‘vienuolika’ rašoma *Wenes* ‘vienas’ (su *e* = *ie*; dėl -*lke* plg. *Trielika* ‘trylika’). Neskaitant nurodytų pavyzdžių, šiaipjau visur vietoj dabartinės lietuvių literatūrinės kalbos *uo*, *ie* rašomos raidės *o*, *e* (*ee*).

Žemaitybe dar laikytina pasitaikanti galūnės -(*i*)*ai* monoftongizacija, pvz., n. pl. *Schirna* ‘žirniai’, *Mesche* ‘miežiai’, adv. *wokischka* ‘vokiškai’, *Letowischke* ‘lietuviškai’.

Lietuvių kalbos pavyzdžius surašęs asmuo turėjo būti vokietis. Tai rodo minkštujų priebalsių neskyrimas nuo kietųjų, plg. *Schaudey* ‘šiaudai’, *Rugai* ‘rugiai’, *Sauros* ‘siauras’, *Kāturolika* ‘14’, *Dewinolka* ‘19’ ir kt. Jis prastai skyrė ir dusliuosius priebalsius nuo atitinkamų skardžiujų, pvz., *rieds* ‘rytas’, *Artaug* ‘ar daug’, *Dog* ‘duok’, *Grifina* ‘grivina’. Vietoj vardininko kartais rašė kitų linksnių formas, pvz., *Allaus* / *Dorff-Bier*, *Swiesta* / *Butter*, *Schauksta* / *Löffel*. Apskritai, lietuvių galūnių sistemoje tasai asmuo orientavosi prastai: kaip ir būdinga vokiečiui, neretai rašė -*es*, -*e* vietoj -*as*, -*a*, kartais painiojo ir kitas galūnes, pvz., *Schenes* ‘šienas’, *Miles* ‘milas’, *Wenes* ‘vienas’, *Schimtes* ‘šimtas’, *Septinolke* ‘septyniolika’, *Trumpoß* ‘trumpas’, *Uſch triß Groschi* ‘už tris grašius’, *du Kále* ‘du keliai’ ir pan.

Prastą kalbos mokėjimą rodo ir nevietoje žodžių jungimas ar ju skaldymas, pvz., *Armoki* ‘ar moki’, *Artaug* ‘ar daug’, *Arná* ‘ar ne’, *Keip ptoli* ‘kaip toli’, *Aude klos* ‘audeklas’, *per Nakt wotí* ‘pernakvoti’, *ná per ma nau* (=nepermanau) ‘nesuprantu’. Tačiau tai gali būti ir spaudos klaidos. Reikia pasakyti, kad šioje knygoje netiksliai užrašyti ne tik lietuvių, bet ir kitų kalbų žodžiai, pridėti prie atitinkamų šalių aprašymo. Lenkų kalbos pavyzdžiai bemaž tiek pat iškraipyti, kaip ir lietuviški.

Lietuviškų pavyzdžių rašyba — perdém vokiška, pvz., *ie* vietoj *y* (*Trieb* ‘trys’, *Dwielika* ‘dvylika’, *rieds* ‘rytas’ ...), *ei* vietoj *ai* (*Keip* ‘kaip’, *palleikik* ‘palaikyk’, *Berteiniß* ‘bertainis’ ...), priebalsių dvigubinimas po trumpojo balsio (*Allaus* ‘alaus’, *millo* ‘milo’, *Schillingas* ‘šilingas’ ...). Raidžių samplaika *sch* žymimas ne tik lietuvių priebalsis š, bet ir ž, net afrikata dž: *Schowis* ‘žuvis’, *Awischa* ‘aviža’, *Schmogus* ‘žmogus’, *Melschu* ‘meldžiu, prašau’ ir t. t.

Kad G. Kirchas pats būtų bent kiek mokėjės lietuviškai, duomenų nepavyko rasti. Greičiausia jam lietuvių, kaip ir kitų kalbų, pavyzdžius bus surašę kiti asmenys. Informatorium greičiausia buvo koks Rytų Prūsijoje ilgiau pagyvenęs vokietis.

З. ЗИН ҄ЯВИЧЮС

ЛИТОВСКАЯ ЛЕКСИКА В ПУТЕВОДИТЕЛЕ ПО ЕВРОПЕ 1724 г.

Резюме

Впервые публикуется список литовских слов и фраз, а также сведения о Литве и литовском языке, содержащиеся в книге „Leit-Stern der Reisenden“, изданной в 1724 г. в Лейпциге. Устанавливается, что книга была составлена раньше и публикуемые данные относятся ко II половине или даже середине XVII века. Источником литовского текста послужила разговорная речь литовцев в Восточной Пруссии, но обнаруживаются также некоторые элементы других диалектов. Информатором автора было неизвестное лицо, по всей вероятности немец, какое-то время проживший в Восточной Пруссии.